

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21C/36/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620202476
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2022:5620202476.5

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v spore žalobcu X. U., nar. X. X. XXXX, s trvalým pobytom L. XXX, okres D. P., zastúpeného spoločnosťou JANČI & Partners s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Belopotockého 720/2, Liptovský Mikuláš proti žalovanému G. X. U., nar. XX. X. XXXX, s trvalým pobytom P. XXXX/X, W. - O. Q., zastúpeného spoločnosťou GALEA Iuris, s.r.o., so sídlom Jančova 15, Bratislava, IČO: 46727108, o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

I. Konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaný **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

. Žalobou z 31. 8. 2020, doručenou na tunajší súd 31. 8. 2020 sa žalobca domáhal rozhodnutia, ktorým by súd určil, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností evidovaných na liste vlastníctva č. XX, katastrálne územie L., obec Gôtovany, okres Liptovský Mikuláš, a to rodinného domu so súp. č. XXX, postaveným na pozemku registra „C“ parc. č. 472/2, pozemku registra „C“ parc. č. 472/1, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 955 m², pozemku registra „C“ parc. č. 472/2, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 98 m², pozemku registra „C“ parc. č. 472/3, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 44 m², pozemku registra „C“ parc. č. 472/4, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 2 m², pozemku registra „C“ parc. č. 472/6, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 21 m², pozemku registra „C“ parc. č. 472/7, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 55 m² a pozemku registra „C“ parc. č. 473, záhrada, o výmere 183 m². Tento žalobný návrh odôvodnil tým, že v roku 2006 medzi ním ako predávajúcim a spoločnosťou KONTO KREDIT, s.r.o., so sídlom Národná 10, Žilina, IČO: 36415413, malo dôjsť k podpisu zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XX, katastrálne územie L., obec Gôtovany, okres Liptovský Mikuláš, uvedených v žalobnom petite, pričom k príslušnému zápisu v katastri nehnuteľností došlo na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš, katastrálnom odbore pod č. V 1537/06. Žalobca neskôr zistil, že nie je vlastníkom týchto nehnuteľností a zapísaným vlastníkom je jeho syn, ktorý mal tieto nehnuteľnosti nadobudnúť na základe vkladového konania č. V 3570/2010 na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš, katastrálnom odbore, pričom na tomto liste vlastníctva je evidovaná aj ťarcha - záložné právo v prospech založeného veriteľa Všeobecnej úverovej banky, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31320455, ktorého zápis bol povolený Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálny odborom vo vkladom konaní č. V 4786/2018. Nakoľko žalobca nemá vedomosť, že by nejaký zabezpečovací prevod vlastníctva k nehnuteľnostiam ako vlastníkom urobil, mal za to, že jeho podpis na tejto zmluve bol sfaľšovaný, a preto je zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam neplatná. Rovnako mal za to, že všetky následné prevody k nehnuteľnostiam po tejto zmluve sú neplatné, nakoľko vychádzali z neplatného právneho úkonu. Naliehavý právny záujem na podaní tejto určovacej žaloby žalobca odvodil z toho, že nevykonaním žiadaného úkonu smerujúci k prevodu nehnuteľností a trvalo obýva rodinný dom, ktorý je súčasťou uvedených nehnuteľností, nerušene až do výzvy žalovaného,

ktorý tvrdí, že je vlastníkom týchto nehnuteľností. Rodinný dom spolu so žalobcom užíva aj zvyšok jeho rodiny a bez určeného vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam by tak bol vážne narušený ich spôsob života. V prípade ak by súd meritórnym rozhodnutím vylúčil jeho vlastníckeho právo k nehnuteľnostiam a súčasne prejudiciálne v priebehu konania neurčil neplatnosť zmluvy, bude ohrozené žalobcovo vlastníckeho právo k nehnuteľnostiam.

2. Dňa 26. 10. 2020 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie k žalobe, v ktorom žalovaný uviedol, že s tvrdeniami žalobcu v žalobe sa nestotožňuje, v celom rozsahu ich popiera, považuje ich za klamlivé a tendenčné. Žalovaný je legitímnym vlastníkom predmetných nehnuteľností od roku 2011, a to na základe vkladového konania „2744/2011“, čo vyplýva aj z výpisu z listu vlastníctva č. XX, pre katastrálne územie L.. Tieto nehnuteľnosti nadobudol žalovaný na základe kúpnej zmluvy z 1. 8. 2011 od G.. P. M., nar. XX. X. XXXX, ktorý bol kolegom a priateľom žalovaného. Finančné prostriedky použité na kúpu nehnuteľnosti na základe tejto zmluvy boli získané z prostriedkov z poskytnutého hypotekárneho úveru zo strany X. X., a.s. Kúpna cena bola dojednaná vo výške 39.634,53 eur. V súčasnosti sú tieto nehnuteľnosti založené v prospech založeného veriteľa Q. Ú. W., a.s. Žalobca a jeho manželka sú si až príliš dobre vedomí skutočností, ktoré viedli k nadobudnutiu vlastníctva žalovaného k predmetným nehnuteľnostiam a vedia o nich už niekoľko rokov. Žalobu podal žalobca až v čase, keď už žalovanému došla trepezivosť, nakoľko už viac ako desať rokov nerobí vo vzťahu k svojim rodičom nič iné len uhrádza nimi narobené dlhy bez toho, aby z ich strany bol uskutočnený akýkoľvek krok v smere vrátenia použitých finančných prostriedkov žalovanému. Žalovaný preto uskutočnil odhlásenie všetkých prihlásených osôb v predmetných nehnuteľnostiach, vrátane pobytu žalobcu. Vzhľadom na to, že zo strany žalobcu a jeho manželky nikdy nedošlo k prejavu vďaky alebo aspoň k snahe o ústretové urovanie vzťahu, prípadne nejakej kompenzácie za všetky vynaložené prostriedky, a to aj napriek tomu, že žalovaný predmetné nehnuteľnosti nikdy neužíval, len za ne platil úverové splátky, rozhodol sa žalovaný aj vzhľadom na prístup žalobcu, túto nehnuteľnosť predať. Akonáhle sa však žalobca tieto skutočnosti dozvedel, výsledkom bolo iniciovanie konania o tejto žalobe. V tejto súvislosti žalovaný tiež súd upozornil, že na tunajšom súde sa vedie konanie o vypratanie nehnuteľnosti iniciované žalovaným proti žalobcovi, ktoré je vedené pod sp. zn. : 10C/29/2020. Dňa 23. 5. 2006 bola uzatvorená medzi žalobcom a jeho manželkou ako dlžníkmi a spoločnosťou KONTO KREDIT zmluva o úvere, v súvislosti s ktorou došlo aj k uzatvoreniu predmetnej zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva. Nakoľko žalobca s manželkou tento úver nesplácali, dostali sa do omeškania a hrozilo, že o nehnuteľnosti prídu. Zo strany známeho žalovaného (X. X.Á.) došlo potom k poskytnutiu finančných prostriedkov na vyrovnanie dlhu žalobcu a jeho manželky voči spoločnosti KONTO KREDIT. Posledná splátka bola vyplatená 19. 3. 2009. Na zmluve o zabezpečovacom prevode práva je úradne osvedčený podpis žalobcu Notárskym úradom - JUDr. Vierou Hámorskou, s adresou úradu v Liptovskom Mikuláši, je preto vylúčené, aby bol tento podpis žalobcu akokoľvek sfaľovaný. Z výpisu z katastra nehnuteľností z 25. 3. 2009, priloženého v súdnom spise Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. : 5C/8/2013 vyplýva, že žalobca s manželkou boli opätovne zapísaní ako vlastníci nehnuteľností, a to potom ako došlo k vyrovnaní dlhu voči spoločnosti KONTO KREDIT. Aj keď ide zo strany žalobcu čisto o fabuláciu, že predmetnú zmluvu s KONTO KREDIT žalobca nikdy neuzatvoril, v tomto prípade je to irelevantná skutočnosť, keďže on sám s manželkou sa následne opäť stali bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, a tieto následne sami na základe ich vlastnej vôle previedli ďalej. Dňa 19. 3. 2009 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi žalobcom a jeho manželkou a pánom X., vzhľadom na existenciu ich dlhu voči pánovi X., ktorý vznikol v dôsledku úhrady ich dlhov zo strany pána X.. Uzatvorením tejto zmluvy žalobca s manželkou viac neboli vlastníkami predmetných nehnuteľností. Deň po uzatvorení tejto kúpnej zmluvy, 20. 3. 2009 bola uzatvorená medzi pánom X. ako veriteľom a žalobcom s manželkou ako dlžníkmi zmluva o pôžičke na základe, ktorej je preukázané, že pán X. bude vyplácať úver, ktorý bol poskytnutý žalobcovi s manželkou spoločnosťou KONTO KREDIT, s.r.o. Dňa 4. 9. 2009 bola uzatvorená medzi žalovaným a spoločnosťou SMART Capital zmluva o úvere, na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 6.000 eur a zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto konania. Tieto peňažné prostriedky boli v skutočnosti poskytnuté opäť manželke žalobcu na úhradu jej ďalších dlhov, ktoré splácala. Tento spôsob bol zvolený z dôvodu, že manželke žalobcu nebol poskytnutý úver z dôvodu stavu financií a najmä dlhov. Nakoľko manželka žalobcu úver riadne nesplácala, spoločnosť SMART Capital 6. 4. 2010 oznámila zosplatnenie úveru vo výške 14.402,20 eur. Dňa 28. 4. 2010 pristúpila táto spoločnosť k začatiu výkonu záložného práva a navrhla odpredaj predmetných nehnuteľností prostredníctvom dobrovoľnej dražby. V tento deň sa žalovaný dozvedel prvýkrát, že nebol splácaný poskytnutý úver. Keďže hrozilo, že dôjde k výkonu záložného práva, žalobcova manželka s jej kolegyňou oslovili žalovaného, že je opäť potrebné nájsť spôsob ako uhradiť dlh skôr než dôjde k výkonu záložného práva. Žalovaný sa

skontaktoval so spoločnosťou D-SERVICE, ktorá mala údajne poskytnúť finančné prostriedky na úhradu dlhu voči SMART Capital. Následne mal žalovaný zase vyplatiť D-SERVICE y prostriedkov úveru, ktorý mu bol poskytnutý. Dňa 12. 8. 2010 potvrdila spoločnosť SMART Capital, že dlh bol zaplatený a požiadala Správu katastra Liptovský Mikuláš o výmaz záložného práva z katastra nehnuteľností. Dňa 11. 8. 2010 bola uzatvorená kúpna zmluva so spoločnosťou D-SERVICE, na základe ktorej došlo k predaju predmetných nehnuteľností tejto spoločnosti, aby mohli vyplatiť úver voči SMASRT Capital. K výkonu záložného práva dražbou preto nedošlo. Žalovaný bol počas týchto jednaní zavedený v tom, že spoločnosť D-SERVICE je advokátska kancelária, v skutočnosti išlo o dražobnú spoločnosť, ktorá odkúpila predmetnú nehnuteľnosť. Následne 13. 9. 2010 požiadal žalovaný X. X. o poskytnutie úveru, aby mohol vyplatiť spoločnosť D-SERVICE. Z výpisu z úverového registra, ktorý predložil súdu v konaní sp. zn. : 5C/8/2013 vyplýva, že táto žiadosť o poskytnutie úveru na sumu 50.000 eur mu bola zamietnutá, a to z dôvodu, že mal iné úvery, ktoré boli v omeškaní, z dôvodu, že mu pomáhala splácať žalobcova manželka. Keďže však v týchto prípadoch opäť došlo k omeškaniu so splácaním, z dôvodov na strane žalovaného matky, t.j. žalobcovej manželky, banky odmietli poskytnúť žalovanému úver, ktorý by bol opäť použitý na úhradu dlhu tento krát voči spoločnosti D-SERVICE. Vzhľadom na krajnosť situácie, následne žalovaný oslovil kolegu G. P. M., ktorý si zobral hypotekárny úver vo výške 40.000 eur, ktorým bol následne v konečnom dôsledku vyplatený dlh voči spoločnosti D-SERVICE, a to 21. 10. 2020. Medzi spoločnosťou D-SERVICE a P. M. bola uzavretá kúpna zmluva, ktorej predmetom bol prevod predmetných nehnuteľností. S kolegom sa žalovaný ústne dohodol, že ak ho do roka vyplatí, tak pán M. prevedie na žalovaného predmetné nehnuteľnosti. Napokon 1. 8. 2011 uzatvoril vyššie uvedenú kúpnu zmluvu s pánom M., nakoľko sa mu podarilo získať úver zo X. X., a.s., ktorým splatil dlh pána M. voči X. X., od ktorej si pán M. požičal prostriedky na kúpu nehnuteľnosti od spoločnosti D-SERVICE. Nakoľko žalovaný vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti vynaložil 60.000 eur na úhradu dlhu žalobcu a jeho manželky, žalovaný podpísal so žalobcovou manželkou zmluvu o uznaní dlhu so žalovanou vo výške 60.000 eur. Ako je uvedené na str. 10 rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. : 5C/8/2013, v konaní bolo nesporné, že žalovaný v 1. a 2. rade dočasne prostredníctvom zmluvy o zabezpečovacom prevode práva previedli vlastnícke právo ku predmetným nehnuteľnostiam na veriteľa - spoločnosť KONTO KREDIT, s.r.o. z dôvodu zabezpečenia záväzku zo zmluvy o úvere č. 87/2006 z 23. 5. 2006. Potvrdením označeného veriteľa zo 16. 3. 2009 mal súd preukázané, že k zániku zabezpečovacieho prevodu práva došlo 16. 3. 2009 z dôvodu splnenia zabezpečeného peňažného dlhu titulom zmluvy o úvere. Obsahom spisového materiálu Správy katastra Liptovský Mikuláš č. V 743/2009 mal súd preukázané, že žalovaný v 1. a 2. rade previedli vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na žalovaného v 3. rade, a to 19. 3. 2009, pričom vklad vlastníckeho práva bol povolený 25. 3. 2009. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že k zmluvnému prevodu vlastníckeho práva zo žalovaných v 1. a 2. rade na žalovaného v 3. rade došlo preukázateľne skôr ako sa žalovaní v 1. a 2. rade stali dlžníkmi žalobcu titulom zmluvy o pôžičke zo 17. 6. 2009. Je preto podľa žalovaného zjavné, že žalobca už minimálne 7 rokov vie o skutočnosti, že je žalovaný vlastníkom nehnuteľnosti k čomu sa koniec koncov aj sám pričínil. Preto jeho tvrdenia, že sa toho času dozvedel o zmene vlastníctva je neoprávnené a je iba zavádzaním a obštruovaním práv a právom chránených záujmov žalovaného. Žalovaný poukázal na princíp zákazu zneužitia práva ako je tento uvedený v čl. 5 CSP. Podľa názoru žalovaného bolo preukázané, že zo strany žalobcu ide o zjavné zneužitie práva a zjavne nedôvodne podanú žalobu, ktorá má jediný cieľ a to obmedzovať a šikanovať žalovaného. Po formálnej stránke je navyše petít žaloby nevykonateľný, čo taktiež svedčí o jej nedôvodnosti a šikanóznom charaktere. Neexistuje dôvod, pre ktorý by mal byť žalobca v dôsledku neplatnosti právneho úkonu určený ako jediný vlastník nehnuteľnosti, keďže tieto mal vždy v bezpodielovom spoluvlastníctve so svojou manželkou.

3. V replike zo 16. 12. 2020, doručenej na tunajší súd 16. 12. 2020 žalobca uviedol, že nemal vedomosť o prevodoch vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam uvedených v žalobnom petite, a to vplyvom objektívnej skutočnosti plynutia času, ako aj skutočnosti, že po poslednej návšteve žalovaného v mesiaci júl 2020 v rodinnom dome so súp. č. XXX bolo zistené, že chýbajú podstatné dokumenty žalobcu, a to najmä dokumenty o prevode nehnuteľností na spoločnosť KONTO KORENT, ako aj dokumenty z posledných rekonštrukcií rodinného domu, preto tvrdenie žalobcu k žalobe, že prevod vlastníckeho práva zapísaný pod V 1537/2006 (medzi žalobcom a spoločnosťou KONTO KORENT) nie je založené na pravde a tieto tvrdenia bude žalobca týmto podaním objasňovať a upravovať. Napriek tejto zmene okolností je nesporné, že žalobca sa cíti ako jediný vlastník nehnuteľnosti, nakoľko po vyjadrení žalovaného je možné vychádzať objektívne zo skutočností, a tým identifikovať prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktorý je podľa žalobcu neplatný a tento ďalej v konaní dokazovať. Žalobca potom poprel prevod vlastníckeho práva počnúc kúpnu zmluvou z 19. 3. 2019, ktorá bola uzatvorená

medzi žalobcom a jeho manželkou na strane predávajúcich a X. X., nar. XX. X. XXXX na strane kupujúceho, ktorej predmetom bol prevod vlastníctva k nehnuteľnostiam povolený Správou katastra Liptovský Mikuláš 25. 3. 2009 pod č. V 743/2009. Žalobca poprel, že obsah tejto kúpnej zmluvy niekedy videl a súčasne poprel, že kúpnu zmluvu 19. 3. 2009 uzatvoril na Notárskom úrade JUDr. Igora Čabru v Poprade. Rovnako poprel, že sa niekedy s pánom X. X. stretol alebo iným spôsobom kontaktoval a dojednal prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Žalobca navrhol, aby súd nariadil znalecké dokazovanie z odboru písomznalctvo, ktorým by sa zistilo, či podpis urobený na predmetnej kúpnej zmluve urobil žalobca. Ako dôkaz na preukázanie, že žalobca nevedel o tom, že nie je vlastníkom nehnuteľností, navrhol rozhodnutie o vyrubení miestnej dane za nehnuteľnosť a za stavebné odpady, ktoré boli vyrubené obcou Gôtovany ako správcom dane, a to počnúc od roku 2006 do roku 2018. Rovnako tak navrhol ako dôkaz vykonať zmluvu o pripojení Liptovskom vodárenskou spoločnosťou, ako aj montážny list vodovodného merača z roku 2018 a jednotlivé faktúry, upomienky a dohody o splácaní dlhu, ktoré preukazujú, že nielenže riadne užíval nehnuteľnosť v domnienke, že je vlastníkom, ale tak aj konal, uhradzoval pripojené poplatky, mesačné poplatky, ako sa aj zaväzoval voči tretím osobám, aby uhradzoval prípadné nedoplatky, ktoré sú spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti. Rovnako tak v domnienke, že je vlastníkom nehnuteľností podpísal žalobca zmluvu o odbere elektrickej energie, prehľad záloh, jej faktúr, elektronických faktúr, kde žalobca riadne uhradzoval všetky náklady spojené nielen s odberom energií, ale aj s vlastníctvom nehnuteľnosti. Z uvedeného vyplýva, že žalobca bol v dobrej viere presvedčený, že je jediným vlastníkom predmetných nehnuteľností, a na základe toho si plnil všetky povinnosti, ktoré prislúchajú k vlastníctvu, vrátane rekonštrukcie domu, úprav a obhospodarovania nehnuteľností.

4. V duplike z 6. 1. 2021, doručenej na tunajší súd 7. 1. 2021 žalovaný uviedol, že žalovaný považuje celé toto konanie za šikanózne zneužívanie práva na základe vymyslených dôvodov zo strany žalobcu, motivované jeho snahou takýmto spôsobom komplikovať a predlžovať konanie vedené na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. : 10C/29/2020, v ktorom sa žalovaný domáha voči žalobcovi vypratania predmetných nehnuteľností, ktoré žalobca bez právneho titulu užíva. Žalobca naformuloval petit žaloby a počas celého konania hodlá fabulovať žalobu „odôvodňujúce“ tvrdenia. O ničom inom totiž nesvedčí postup žalobcu, ktorý si pod ťarchou dôkazov predložených žalovaným zrazu spomenul na prevod nehnuteľnosti na spoločnosť KONTO KORENT, avšak o okolnostiach, za ktorých bol záväzok jeho a jeho manželky voči tejto spoločnosti vysporiadaný, mlčí a nijako sa nevyjadruje ani k ich finančnej situácii a výške záväzkov voči žalovanému, ktoré so stavom nehnuteľnosti síce nesúvisia, ale dokresľujú celý kontext situácie. Žalobca a jeho manželka si totiž dlhodobým absolútne nezodpovedným prístupom hraničiacim až s finančnou negramotnosťou spôsobovali tak závažné finančné problémy, že žalovaný po dohode s nimi opakovane činil pre neho extrémne finančné náročné kroky, aby jeho rodičia mali vôbec kde bývať. Matka žalovaného, manželka žalobcu sa svojich záväzkov voči žalovanému zbavila osobným bankrotom realizovaným v Rakúsku, kam sa od žalobcu odsťahovala a žalobca namiesto hľadania riešenia, ktoré aspoň čiastočne zmierni zásadné finančné dopady jeho minulých konaní na žalovaného, podal vymyslenú žalobu. V časti vyjadrenia žalobcu, že žalobca so X.H. X. neuzatváral zmluvu žalovaný uvádza, že ide o klamstvo, a to aj s poukazom na obsah spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. : 5C/8/2013, v ktorom bol aktívnym účastníkom konania aj žalobca (ako žalovaný v 2. rade) a aj žalovaný (ako žalovaný v 4.rade) a tiež tak aj X. X., pričom predmetom konania bolo určenie, že nehnuteľnosť patrí do BSM žalobcu a jeho manželky. Žalobca sa už v tomto konaní preukázateľne oboznámil so všetkými skutočnosťami týkajúcimi sa prevodu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, vrátane tých, ktoré sám vykonal. Takisto zo skutočnosti, že voči žalobcovi je doposiaľ vedené exekučné konanie v prospech oprávneného, ktorý bol v konaní sp. zn. : 5C/8/2013 žalobcom, rovnako vyplýva, že žalobca mal od počiatku vedomosť, že nie je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Návrh na vykonanie znaleckého dokazovania v odbore písomznalctvo je len ďalším spôsobom ako predlžovať toto súdne konanie, ktoré nemá žiadny relevantný právny základ. Žalobca doposiaľ neuviedol jediný argument prečo je petit žaloby formulovaný tak, že nehnuteľnosti by mali byť v jeho výlučnom vlastníctve. Vo výlučnom vlastníctve žalobcu totiž predmetné nehnuteľnosti nikdy neboli. Ak by čisto teoreticky bola určená neplatnosť predmetnej zmluvy, bolo by možné sa žalobným petitom domáhať, že predmetné nehnuteľnosti sú v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov žalobcu a jeho manželky. Žalobca pritom nijako nevysvetlil, na základe akej skutočnosti sa do jeho výlučného vlastníctva mali dostať predmetné nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom BSM. Žalovaný nepopiera, že žalobca užíva nehnuteľnosti (inak by neinicioval konania vedené Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. : 10C/29/2020), a možno niektoré náklady spojené s ich užívaním aj uhradil. Túto úhradu niektorých nákladov zo strany žalobcu, však nepovažuje žalovaný za dôkaz jeho vlastníctva, ale len ako

logický dôsledok faktického užívania nehnuteľnosti, aj keď bez právneho titulu. K predloženým listinným dôkazom žalovaný namietol, že len malá časť z nich obsahuje aj dátum narodenia a vzhľadom na rovnaké mená a priezviská oboch účastníkov tohto konania, nie je možné jednoznačne určiť, ktorému z nich boli určené. V uvedenej súvislosti je podstatné aj to, že aj žalovaný mal do roku 2015 evidovaný trvalý pobyt na adrese L. XXX (adresa predmetných nehnuteľností.) Adresa X..I. je pritom e-mailovou adresou žalovaného. Žalobca podľa vedomostí žalovaného e-mail nemá. Nebyť kolegu žalovaného P. M.Á., ktorý dom kúpil 21. 10. 2010 od dražobnej spoločnosti, a tým ho zachránil, tak by žalobca nemal strechu nad hlavou už od roku 2010. Žalovaný doteraz spláca hypotéku na tento dom, pričom ani žalobca a ani jeho manželka nijako neprispeli na úhradu jedinej splátky za užívanie nehnuteľností. Nikdy nič napriek sľubom nezaplatili, naopak, žalovaný opakovane uhradil dlhy z BSM žalobcu a jeho manželky, ktorá svoje záväzky voči žalovanému v sume 73.000 eur vyriešila insolvenčným konaním v Rakúsku. Neustále zneužívanie žalovaného na úhradu dlhov, ktoré vyrábala jeho matka, či už spoločne so žalobcom alebo sama, viedli v roku 2015 k rozhodnutiu žalovaného pristúpiť k predaju domu.

5. Na pojednávaní 19. 7. 2021 žalobca uviedol, že trvá na podanej žalobe, poukázal na skutkové odôvodnenie vyplývajúce z repliky týkajúcej sa neplatnosti kúpnej zmluvy z 19. 3. 2009 a potvrdil, že aj s odstupom času trvá na tom, že predmetnú kúpnu zmluvu nepodpísal, pričom sa cíti ako jediný a výlučný vlastník rodinného domu. Je potrebné vykonať znalecké dokazovania na to, či je jeho podpis na tejto zmluve. Podanie zo 14. 12. 2020 je zmena žaloby a tiež dodal, že nie je potrebné, aby do prebiehajúceho konania musel vstupovať aj druhý bezpodielový spoluvlastník. Žalobca uznal, že petit žalobného návrhu nie je správne uvedený, avšak uviedol, že petit by bolo možné zmeniť aj počas tohto konania. Samotný úkon žalobcu ako jedného z bezpodielových vlastníkov manželov, ktorý spočíva v napadnutí kúpnej zmluvy, resp. jej podpisu dokáže sám vyvolať zmenu vlastníckeho práva, a to tým, že ak by bolo preukázané, že žalobca nepodpísal sám kúpnu zmluvu, tak takéto preukázanie a následne neplatnosť jeho úkonu ako jedného z prevodcov by spôsoboval zánik celej kúpnej zmluvy, čo by spôsobilo navrátenie vlastníctva do pôvodného stavu aj pre manželku.

6. Žalovaný na pojednávaní 19. 7. 2021 uviedol, že žaloba o určenie vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam nie je dôvodná, pretože žalovaný sa stal ich vlastníkom právne relevantným spôsobom na základe platných právnych úkonov. Zo žaloby, resp. ďalších písomných vyjadrení žalobcu, žalovanému nie je zrejmé z akého titulu alebo z akého dôvodu odvodzuje svoje vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, keďže v žalobe tvrdí, že k tomu došlo z dôvodu, že jeho podpis na zmluve uzatvorenej so spoločnosťou KONTO KREDIT, s.r.o. o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva nie je jeho podpisom, a v ďalšom vyjadrení už tvrdí, že podpis na inej zmluve z roku 2009 nie je jeho podpisom, teda v tomto štádiu nie je zrejmé, či podpisy žalobcu na oboch týchto právnych úkonoch boli sfaľované, prípadne len na jednom z právnych úkonov, čo by mal žalobca bližšie ozrejmiť. Taktiež zo žaloby a z písomných vyjadrení žalobcu mu nie je zrejmé, prečo sa žalobca domáha určenia, že je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností, keď tieto nehnuteľnosti pôvodne mali patriť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, t.j. žalobcu a jeho manželky, a preto už len táto skutočnosť sama o sebe je dôvodom na zamietnutie žaloby. Na záver pojednávania žalovaný dodal, že za podstatnú skutočnosť, ktorá vedie k zamietnutiu žaloby považuje aj to, že bez ohľadu na to, či je pravdivé tvrdenie, že žalobca kúpnu zmluvu, ktorej vklad bol povolený vtedajšou správou katastra pod č. V 743/09 podpísal alebo nie, je to, že ak by aj žalobca kúpnu zmluvu nepodpísal, nejednalo by sa o absolútnu neplatnosť, ale iba o relatívnu neplatnosť a žalobca mal tri roky na to, aby sa tejto relatívnej neplatnosti dovolal. Preto nech žalobca tvrdí čokoľvek a akokoľvek mení svoje tvrdenia a petity, resp. nech akokoľvek mení okruh účastníkov, stále sa nemôže dopracovať k žalobe, ktorá by bola dôvodná, a ktorá by nebola na zamietnutie.

7. Na pojednávaní konanom 19. 7. 2021 súd vyhláseným uznesením pripustil žalobcom navrhnutú zmenu žaloby podľa § 140 ods. 2 CSP, t.j. ako podstatnú zmenu rozhodujúcich skutočností tvrdných v žalobe a odôvodňujúcich žalobou uplatnený žalobný petit, v ktorom sa domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností, ktorá zmena rozhodných skutkových tvrdení spočívala v tom, že až kúpna zmluva uzatvorená medzi žalobcom a jeho manželkou ako predávajúcimi a X. X. ako kupujúcim z 19. 3. 2009 je neplatným právny úkon, nakoľko žalobca ju neuzavrel, resp. jeho podpis na nej je sfaľovaný, ktorá podstatná zmena skutkových tvrdení vyplýva z obsahu repliky žalobcu zo 16. 12. 2020, nakoľko výsledky doterajšieho konania (dokazovania) mohli byť podkladom aj pre konanie o zmenenej žalobe (§ 143 ods. 1 CSP.)

8. Na pojednávaní 19. 7. 2021 súd prvej inštancie vyhlásil rozsudok č. k. : 21C/36/2020 - 239, ktorým žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

9. Uznesením Krajského súdu v Žiline ako odvolacieho súdu bol rozsudok prvoinštančného súdu č. k. : 21C/36/2020 - 239 z 19. 7. 2021 zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom toto svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v žalobe o určenie vlastníctva, ako aj v žalobe o vypratanie nehnuteľností je skutkový základ sporu odvodzovaný z tvrdenej existencie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Predmetom sporu v prejednávanej veci je určovacia žaloba podľa § 137 písm. c) CSP. Žaloba o plnenie v konaní o vypratanie nehnuteľnosti podľa § 137 písm. a) CSP tvorí prekážku litispendencie pre určovaciu žalobu. Právoplatným rozhodnutím súdu o povinnosti plniť je totiž riešená aj prejudiciálna otázka existencie práva či právneho vzťahu, z ktorého povinnosť vzišla, a to bez ohľadu na to, že toto posúdenie nebude obsiahnuté vo výroku rozhodnutia. Žaloba o plnenie tak v zásade konzumuje žalobu určovaciu. V ďalšom konaní zaviazal odvolací súd prvoinštančný súd vyriešiť si otázku, či sú splnené procesné podmienky, za ktorých môže o žalobe žalobcu ďalej konať, a to vzhľadom na práve prebiehajúci spor o vypratanie nehnuteľností na tunajšom súde, keďže z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, že by sa súd prvej inštancie touto otázkou zaoberal a skúmal, či žaloba o vypratanie nehnuteľností predchádza žalobu určovaciu alebo naopak.

10. Z elektronického registra súd zistil, že vo veci vedenej pod sp. zn. : 10C/29/2020 bola 20. 7. 2020 na tunajší súd doručená žaloba, ktorou sa žalovaný (v tejto veci) domáhal ako žalobca voči žalobcovi (v tejto veci) ako žalovanému vypratania nehnuteľností, nachádzajúcich sa v k. ú. L., zapísaných na liste vlastníctva č. XX, a to stavby rodinného domu súp. č. 134, postavenej na pozemku registra „C“ parc. č. 472/2, pozemkov registra „C“ parc. č. 472/1, 472/2, 472/4, 472/6, 472/7a 473, ako aj pozemku registra „E“ parc. č. 10055/1.

11. Podľa § 159 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“) začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

12. Súd prvej inštancie zistil, že v rámci konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. : 10C/29/2020 je predmetom sporu vypratanie (aj) tých nehnuteľností, ktorých sa týka spor v prejednávanej veci (o určenie vlastníckeho práva), za súčasného zistenia, že konanie o vypratanie nehnuteľností vedené pod sp. zn. : 10C/29/2020 začalo skôr ako konanie v prejednávanej veci, bol povinný na základe (vyššie uvedeného) záväzného (podľa § 391 ods. 2 CSP) právneho názoru odvolacieho súdu podľa § 159 CSP zastaviť konanie prejednávanej veci, pre prekážku litispendencie.

13. Súd podľa § 256 ods. 1 CSP priznal žalovanému náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu, pretože mal za to, že žalobca bol ten, kto procesne zaviniel zastavenie konania, keďže v tejto veci podal žalobu, hoci začatie konania o tejto žalobe bránilo iné už začaté konanie, ktorého bol sám stranou v spore, hoci na opačnej procesnej pozícii, takže je zrejmé, že musel mať o tomto inom konaní vedomosť. Podľa § 262 ods. 2 CSP súčasne vyslovil, že o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá príslušný súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie na Krajský súd v Žiline, a to písomne v dvoch vyhotoveniach a v lehote 15 dní od jeho doručenia, podaním doručeným na Okresný súd Liptovský Mikuláš.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh.)

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že :

- neboli splnené procesné podmienky,
- súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.